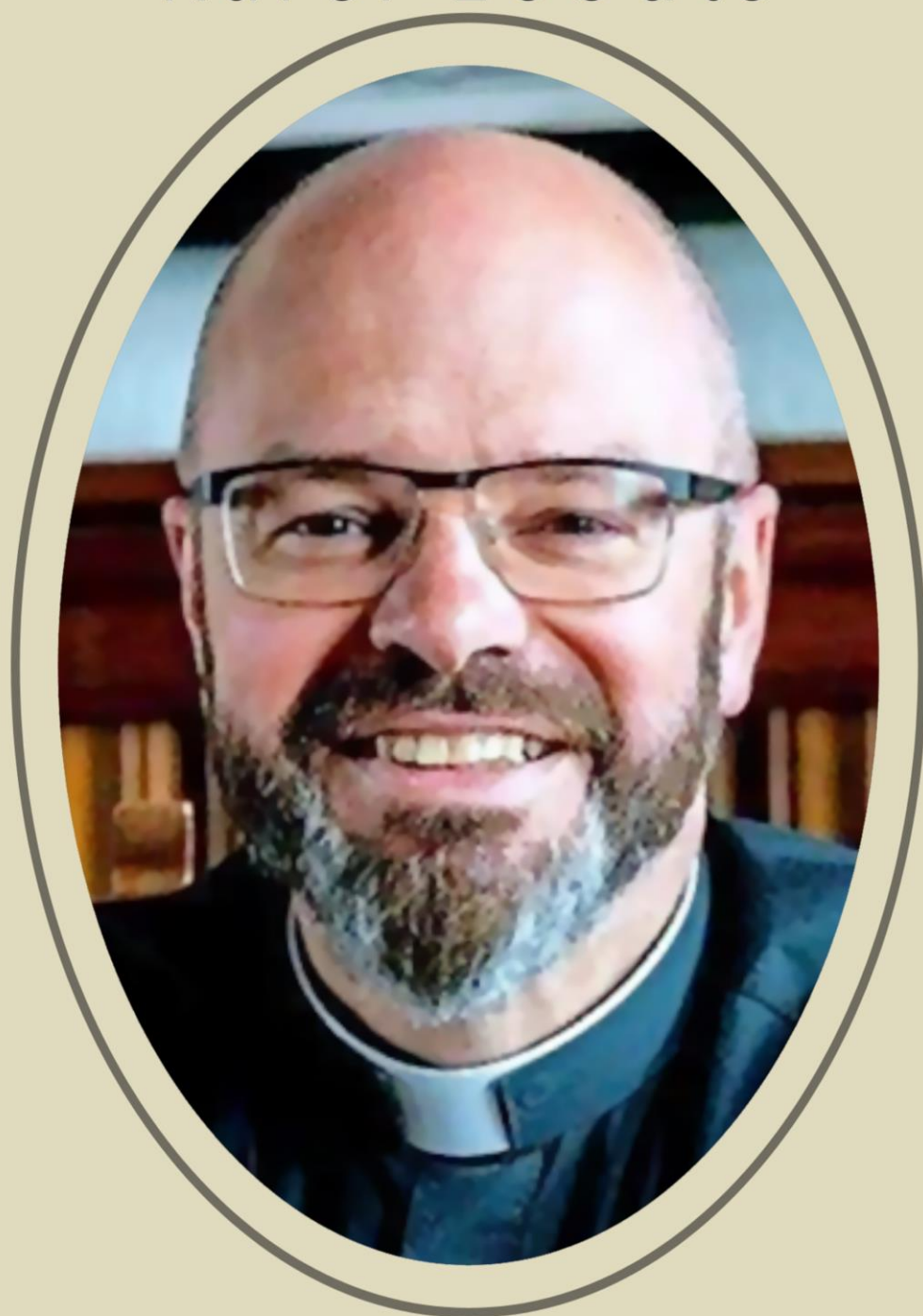

Karel Loodts

Bijdragen aan Kerk en Leven
editie Tienen

2022

Contents

Even voorstellen	3	Vertrouwen!.....	21
Twee tegengestelde krachten.....	4	Twee baby's	22
Ordelijk verslag met een bedoeling	5	Spelregels.....	24
De Gouden Regel	6	Op naar de top !	25
Hoop doet leven!	7	Wat is tijd ?	26
Steentje in de storm	8	Koning Christus	27
Maria verenigt haar kinderen	9	Laat het mes vallen	29
Ontmoeting	10	Johannes	31
1931.....	11	Een duurzame liefdevolle relatie –	
Geloof is géén privé-zaak.....	13	Freddy Mercury.....	33
Laat u vinden	14	De mens wikt, God beschikt	34
Mahatma Gandhi en de Bijbel.....	15	Kindje kwijt	36
Zin of onzin	17	Achteruit en vooruit.....	37
Hoe raakt mijn emmer vol ?.....	19		
Roeien!!!.....	20		

Even voorstellen

Als nieuwe pastoor in de parochie stel ik me even voor. Ik ben 57 jaar geleden geboren in Turnhout, opgegroeid met een broer en een zus in Tielen (met een L) in de Kempen. Hoewel ik gedoopt ben, de Eerste Communie en het Vormsel ontvangen heb en waarschijnlijk wel voor de Kerk getrouwd zou zijn, was het geloof geen fundament in ons gezin. Na een jarenlange zoektocht naar 'de zin van het leven' en woelige watertjes doorzwommen te hebben, kwam ik uit bij Jezus Christus, de Verrezen en Levende Heer. In de Bijbel zegt Jezus: "Kom, volg Mij". Simpel eigenlijk, maar dat was voor mij toch een grote stap en ik vroeg me af: "Wat nu?" De twijfel verdween toen ik gelovige mensen leerde kennen. Een paar jaar na mijn bekering voelde ik in me de roeping om priester te worden en zo begon ik in 1994 de priesteropleiding in Nederland met de bedoeling om ooit in België te beginnen. De laatste twaalf jaar in Nederland werkte ik in Tilburg. Vorig jaar in september was het dan zover: België! Met goede moed begon ik in Diest, met accent op Schaffen en Vleugt. Nadat uw geliefde pastoor en ere-deken Joris Hardiquet overleden was, ben ik op zaterdag een aantal keren in Onze Lieve Vrouw ten Poel geweest en ik zag meteen

dat Tienen een mooie locatie is. Een paar weken geleden vroeg de bisschop aan me om in Tienen pastoor te worden. Vreugde en verdriet... Verdriet omdat ik in Schaffen, Vleugt en Diest moest vertrekken, vreugde omdat ik in Tienen mag beginnen.

Als je in het leven aan een nieuw hoofdstuk begint heb je moed nodig, maar als gelovige moet je het niet alleen doen. We hebben elkaar én ook Jezus Christus! Hij zegt: "Hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen" (Joh,16,33). Het Evangelie is niet geschreven om alleen maar verteld te worden, we mogen ook meespelen. De eerste Christenen geven ons het voorbeeld. De woorden van Jezus "hebt goede moed" zijn geschreven in een tijd waarin de Christenen het niet gemakkelijk hadden. Ze werden vervolgd, soms gedood. Er was dan ook heel wat moed voor nodig om Christen te worden en te blijven. Toen Johannes deze woorden schreef was Jezus al jaren gestorven, maar... ook Verrezen! en ten Hemel opgestegen! Wij kunnen de Heer ontmoeten in de Heilige Mis, onder de Gedaanten van Brood en Wijn, en we horen Zijn woorden: "Hebt goede moed...". Kortom, de Heer is niet ver weg en Hij zegt ook vandaag tegen ieder van ons: "Ik ben bij je... Kom, volg Mij".

Hoewel ik nog niet iedereen persoonlijk ken, hoop ik u vroeg of laat ergens te ontmoeten.

Hartelijke groeten en Gods zegen,
Karel Loodts, pastoor

Twee tegengestelde krachten

Vanuit onze ervaring en vanuit de Bijbel weten we dat er in ieder mens twee krachten zitten. Ieder mens heeft te maken met goed en kwaad. Misschien kent u het verhaal van de oude indiaan die met zijn kleinzoon rond het kampvuur zit. De oude indiaan vertelt zijn kleinzoon over de strijd die zich binnenin mensen afspeelt. Hij zegt: “Jongen, de strijd gaat tussen twee wolven binnen ieder mens. De ene wolf heet ‘kwaad’; het is woede, afgunst, jaloersheid, hebzucht, egoïsme, zelfmedelijden, wrok, leugen, hoogmoed. De andere wolf heet ‘goed’; het is vreugde, vriendelijkheid, trouw, medeleven, waarheid, geloof, hoop, liefde.” De kleinzoon denkt na en vraagt: “Welke wolf zal winnen?” De oude indiaan antwoordt: “De wolf die jij voedt.” Tot zover het verhaal.

Maar... de goede wolf kan ons niet redden. Als Christen geloven we dat alleen Jezus Christus ons kan redden. Hij is de Verlosser

van de mensen. Door het geloof in Hem zijn we met Hem verbonden. Ook de liefde/naastenliefde verbindt ons met Hem. Geloof en liefde zijn de ruggengraat van de Christen. Toch is liefde het sterkste. Ten eerste: omdat God zelf liefde is. Ten tweede: geloof (en ook hoop) zijn vooral gericht op het eigenbelang: je gelooft en hoopt zelf in de Hemel te komen. Maar liefde zoekt het beste voor de ander. Er is nog een derde reden waarom de liefde het sterkste is: liefde houdt nooit op. In de hemel hoeven we niet meer te geloven en te hopen omdat we dan zien wat we nu geloven en hopen. Maar de liefde blijft, ook in de Hemel.

Ik nodig u uit om elke week uw ruggengraat in de kerk te versterken door uw liefde voor God en elkaar te voeden door het contact met Jezus zelf, en door ons geloof in Hem te belijden. Samen staan we sterk!

Karel Loodts, pastoor

Ordelijk verslag met een bedoeling

Symbool evangelist Lucas

Als u de Bijbel leest of hoort kunt u zich afvragen: Is het waar wat er staat? Is het allemaal echt gebeurd? Heeft Jezus dit werkelijk zo gezegd? Is Jezus wel echt Verrezen uit de dood? Als u de mening van tegenwoordig volgt is de Bijbel een soort sprookjesboek met vrome verhaaltjes. Veel mensen haken ook af als er in het Evangelie sprake is van een wonder, want: “Dat kan toch niet!” Ze gaan dan voorbij aan het feit dat er af en toe wel een wonder gebeurt, in Lourdes bijvoorbeeld of in Medjugorje.

In het begin van het Evangelie van Lucas staat: “Ik besloot, na alles nauwkeurig te hebben onderzocht, voor u *een ordelijk verslag* te schrijven” (Lc.1,3). Als wij zeggen dat wij iets ‘ordelijk schrijven’, willen we stap voor stap noteren wat er gebeurd is. Dat doet Lucas ook, maar net

iets anders. Lucas is geen journalist. Lucas maakt een keuze uit alles wat hij weet over Jezus en daarmee schrijft hij zijn Evangelie. Oftewel: elke daad of uitspraak van Jezus is een kraaltje, allemaal mooie kralen van verschillende kleuren. Hij kiest er een aantal uit en die rijgt hij aan een draad, een rode draad met een doel. Welk doel? Lucas schrijft: “(Een ordelijk verslag) met de *bedoeling* u te doen zien, hoe *betrouwbaar de leer* is waarin gij onderwezen zijt” (Lc.1,4). Lucas wil laten zien dat geloven in Jezus Christus en wat Hij gezegd en gedaan heeft betrouwbaar is.

Elke Evangelist – er zijn er vier: Marcus, Mattheus, Lucas en Johannes – heeft een eigen rode draad met kralen van verschillende kleuren om ons geloof in Jezus Christus te bevestigen en te versterken. Volgens mij zou elke Evangelist zeggen: “Ik heb Jezus meegemaakt, dat en dat gehoord, Zijn wonderen gezien, en ik ben tot de conclusie gekomen: dit zijn de feiten/kraaltjes die mij overtuigd hebben. Deze geef ik aan u door om uw geloof in Jezus Christus op te wekken en sterker te maken.” Gewoon lezen dus.

Karel Loodts, pastor

De Gouden Regel

De Gouden Regel was gekend door de Romeinse schrijver en filosoof Seneca (65 n.C.), de Chinese filosoof Confucius (479 v.C.) en staat ook in het Oude Testament. Daaruit blijkt dat deze Regel voor alle mensen bestemd is, gelovig of niet gelovig. Deze regel klinkt als een slogan: “Behandel anderen zoals je door hen behandeld wilt worden.” Ook Jezus spreekt er over: “Zoals gij wilt dat de mensen u behandelen, zo moet gij ook hen behandelen.” Deze regel was dus algemeen bekend, maar Jezus roept ons op nog radicaler te zijn: een liefde zonder maat. Want het is gemakkelijk om te beminnen wie u bemint, goed te doen aan wie u goed doet. Jezus leert ons het kwade te overwinnen door het goede, en goed te doen aan wie ons het leven lastig maakt. De Zoon van God maakt de Gouden Regel rijker en sluit niemand uit: sympathiek of onsympathiek, jong of oud, rijk of arm, vriend of vijand, intelligent of iets minder, landgenoot of vreemdeling. Wij kunnen de Heer Jezus daarin navolgen. Ondertussen waarschuwt Hij ook: “De maat die gij

gebruikt zal men ook voor u gebruiken.” Daar word ik altijd een beetje stil van... Met de maat waarmee ik anderen meet, met diezelfde maat word ik gemeten... Dus als ik anderen vrijspreek en vergeef, zal ik ook vrijgesproken en vergeven worden. Maar als ik dat niet doe en mijn naaste minacht... tja...

Laten wij Jezus navolgen en onszelf geven in naastenliefde en dienstbaarheid zoals Hij dat deed. En geloof dat de Heer Zichzelf nog steeds geeft, en wel op een heel bijzondere manier in de Heilige Mis onder de gedaante van Brood en Wijn. Hier geeft Hij ons de kracht om onszelf aan Hem en aan elkaar te geven. Trouwens: “Geeft en u zal gegeven worden: een goede, gestampde, geschudde en overlopende maat zal men u in de schoot storten.” Als wij ons 100% geven aan de Heer en aan elkaar, dan geeft Hij zichzelf ook 100% aan ons in dit leven en straks in het eeuwig leven.

Pastoor Karel Loodts

Hoop doet leven!

Kent u het spreekwoord: “Waar leven is, daar is hoop”? Of omgekeerd: “Waar hoop is, daar is leven” of “Hoop doet leven”? Volgens mij is hopeloosheid een van de ergste dingen die een mens kan overkomen. Vandaag voelen vele mensen zich hopeloos en verloren om verschillende redenen: armoede, onrecht, gekwetst in de liefde, ..., ook ongeloof in God... Heeft God daar iets mee te maken? Ja! God is de Bron van hoop. Vele mensen denken niet aan Hem, hopelijk denkt God wel aan hen... Geloof in God maakt mensen hoopvol. Kijk maar naar gelovige arme of zieke mensen of gelovige onrechtvaardig behandelde mensen, velen zijn toch hoopvol. Ze zeggen zelf dat dit komt omdat ze in God geloven. Daarom: ga naar God, u hoeft nooit zonder hoop te zijn! God zij dank!

Wat mogen wij hopen? De apostel Paulus maakt ons heel duidelijk wat het blijvende fundament van een Christen is: “God zij

gedankt, die ons de overwinning geeft door Jezus Christus, onze Heer (...) De dood is verslonden, de zege is behaald! Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw engel?” Ja, de engel is er uit, Jezus is opgestaan uit de dood, verrezen. Hij leeft! Veel van wat wij meemaken in het leven is voor een tijdje belangrijk; veel in het leven gaat op en af, het is een

komen en gaan, niets is standvastig, veel is wisselvallig. Maar wat vast staat is dat Jezus Verrezen is en leeft. Jezus Christus is onze hoop. Ik geloof dat zo’n gelovige hoop iemand een totaal nieuw zicht kan geven op het leven waardoor men anders gaat leven. In het leven kan er vanalles gebeuren en dan is geloof nodig om de hoop en de liefde vast te houden. Maar als de hoop verdwijnt, lekt ons geloof weg en zal de liefde falen. Hoop is dus geen optie waar u voor kunt kiezen zoals u bij een nieuwe auto getint glas kunt kiezen. Hoop is een noodzakelijk onderdeel voor een leven als Christen, want “Waar hoop is, daar is leven” en “Hoop doet leven”. Als uw hoop, geloof en liefde onzeker is, kom dan in actie. Bid elke dag; ga naar de kerk, liefst elke zondag; lees in de Bijbel, regelmatig. Zoek Jezus waar Hij te vinden is en Hij zal u aanraken, genezen, sterk maken tot een hoopvol mens. Zijn hoop doet Leven.

Pastoor Karel Loodts

Steentje in de storm

De wereld is een stormachtige plaats, soms letterlijk als de pannen van het dak vliegen, soms figuurlijk. Kijk maar naar wat er in Oekraïne gebeurt. Daar is een storm losgebarsten waarvan de gevolgen tot in onze streken voelbaar zijn. In de grote buitenwereld kan het stormen, maar ook in het privéleven. Ieder mens maakt vroeg of laat in het leven een storm mee, meestal zelfs meerdere keren in het leven. Wat moet je dan doen? In een hevige stormwind hebben we allemaal houvast nodig om niet weg te waaien. Als je bijvoorbeeld knikkende knieën hebt, grijp je met je hand iets vast om staande te blijven. Ieder mens heeft nood aan zo'n steun. De Heilige Franciscus van Sales heeft een mooie parabel (beeld): "Als een honingbij plots op het veld overvallen wordt door een stormwind, neemt ze tussen haar pootjes een steentje mee om niet door de stormwind heen en weer geslingerd te worden." Slim!

Wat zijn jouw steentjes? Wat is de houvast van een Christen? In de eerste plaats ons geloof in Jezus Christus, de Verrezen Heer.

Omdat Hij leeft kan Hij ons ook vasthouden in elke storm die over ons komt. Waar ontmoeten we de Heer? In het gebed, vooral in het Sacrament van de Heilige Communie. Daar is het de Heer zelf die dicht bij ons komt en ons voedt. Een ander steentje is ons geloof in Maria, de Moeder van God die ook onze Moeder is. Als wij het toelaten houdt Maria als een goede Moeder onze hand vast en leidt Zij ons door de wisselvalligheden van het leven op weg naar het eeuwig leven. Een ander steentje is de Bijbel. Het is mooi om die beter te leren kennen om daarin de hoop te vinden, ons geloof te verdiepen en sterker te staan in de liefde.

In onze levenstijd mogen wij ons van de kern van ons geloof meer bewust worden. We hebben Maria, de Bijbel, gelovige medemensen en nog veel meer steentjes die er voor zorgen dat ons levenshuis goed gebouwd is op de Rots van ons geloof: Jezus Christus onze Heer. God zij dank!
Pastoor Karel Loodts

Maria verenigt haar kinderen

Ik heb veel geleerd van mijn oude pastoor. Eens sprak hij over legeraalmoezenier Willems, Sooi voor de vrienden. Elk jaar ging Sooi met militairen uit heel West Europa op bedevaart naar Lourdes. Duizenden soldaten in allerlei soorten uniformen: Spanjaarden, Engelsen, Belgen, Fransen, Duitsers en andere nationaliteiten.

Aalmoezenier Sooi begeleidde de Vlaamse militairen, waaronder een beroepsmilitair die tijdens de oorlog vier jaar in een Duits concentratiekamp had gezeten. Hij haatte de Duitsers met alle vezels van zijn hart. Zo ging hij de Kruisweg bidden met alle Vlaamse soldaten; allerlei nationaliteiten trokken de berg op, duizenden soldaten. Hoe was het gebeurd... was onze beroepsmilitair verstrooid geweest... of had Maria hem in zijn kraag gegrepen... plots was hij de Vlaamse militairen kwijt. En nog erger, hij stond tussen de Duitse soldaten. Hij hoorde de Duitse aalmoezenier zeggen: "Twaalfde statie: Jezus sterf aan het Kruis". Die militair vertelde tegen Sooi Willems: "Ik werd er koud van, links... Duitsers... rechts... Duitsers... voor mij... Duitsers... achter mij... Duitsers". Hij kon geen kant uit. Toen hoorde hij de Duitse aalmoezenier zeggen: "Wij, Duitsers, hebben een verschrikkelijk verleden mee te dragen. Onze misdaden zullen in heel de geschiedenis bekend blijven. Nu we hier onder het Kruis staan, vragen we aan God vergeving voor hen die die misdaden gedaan hebben. We mogen geloven dat God ons vergeeft! Maar, zijn de mensen ook bereid ons te vergeven? Wij willen hier vergiffenis vragen, niet alleen aan God, maar óók aan de mensen. Daarom," zo zei die Duitse aalmoezenier, "nodig ik u uit om elkaar de hand te geven en in gedachte de hand te drukken van elke mens die geleden heeft door de oorlog, en laten we dan samen

het 'Onze Vader' en het 'Weesgegroet' bidden". Daar stond onze beroepsmilitair. Voor hij het doorhad waren er twee Duitsers naast hem die zijn hand grepen, de handen gingen omhoog en ze baden samen: "Onze Vader". De soldaat vertelde: "Ik werd koud tot in het merg van mijn gebeente, ik voelde het zweet langs mijn benen lopen... en toen bad hij mee: "Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren" en "Heilige Maria, Moeder Gods, bidt voor ons, arme zondaars". "Toen viel het van mij af" zei hij. De haat van zoveel jaren, de bitterheid in zijn hart. Het waren niet de Duitsers die zijn hand drukten, het was zijn hand die de handen van de Duitsers drukte. Hij voelde zich genezen, diep in zijn hart was er iets veranderd. Dit gebeurde in Lourdes, bij Maria. Zij verenigt haar kinderen rond Jezus, onder aan het Kruis, alle volken, rassen en talen, één familie.

In het grote plan van God heeft Maria een bijzondere plaats. Zij is als Moeder op een heel unieke wijze verbonden met Jezus, Gods Zoon. Maria is ook de Moeder van de Kerk en van Gods volk. In het boek van de Openbaring stelt Johannes Maria voor als "het groot teken dat aan de Hemel verscheen: een Vrouw, bekleed met de zon, de maan onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren". Kortom, Maria is door God geroepen om ons te helpen. Zij luistert naar ons, wij willen naar haar luisteren. Daarom kunt u zich op 15 augustus, Onze Lieve Vrouw Tenhemelopneming, toevertrouwen – toewijden – aan Maria en uw ja-woord geven. En als u wilt kunt u de kaarskensprocessie meegaan op zondag 14 augustus, na de Mis van 19.30u in Onze Lieve Vrouw ten Poel.

Pastoor Karel Loodts

Ontmoeting

Een paar jaar geleden zei een jongeman: “De wereld van de toekomst zal gebouwd worden zonder Kerk en geloof in God.” Ja, er zijn mensen die denken zonder God en Kerk te kunnen leven. Ze hebben niet het gevoel dat ze iets missen. Tja, ‘wat’ moet er toch gebeuren om de Kerk in onze streken op te bouwen? Ik denk dat we de vraag anders moeten stellen: ‘wie’ bouwt de Kerk op?

In de 12de eeuw had Paus Innocentius een droom. Het begon als een nachtmerrie: de Kerk dreigde in te storten. Maar plots zag hij in zijn droom een klein manneke die met zijn schouders de instortende Kerk ondersteunde en oprichtte. Toen deze Paus de volgende dag de kleine en eenvoudige Franciscus ontmoette, herkende hij hem als de man die die nacht in zijn droom de Kerk opgericht had.

Een paar jaar daarvoor hoorde Franciscus toen hij in de kleine kapel van San Damiano aan het bidden was de woorden van Jezus: “Ga, en bouw mijn Kerk weer op”. Franciscus dacht dat dit letterlijk bedoeld was en begon de kapel te herstellen en metselde en timmerde erop los. Later begreep hij dat het niet ging om het herstellen van een stenen gebouw, maar om de mensen. Want wat is de Kerk, beter wie is de Kerk? Dat zijn de mensen die geloven in Jezus Christus, die Hem liefhebben en willen volgen.

Ja, de Kerk groeit door zo’n geloof en liefde. Wat of beter: Wie is er nodig om de Kerk weer op te bouwen? Ik denk dat een ervaring van de Verrezen Heer Jezus nodig is, een ontmoeting. Zoiets moet Franciscus

meegemaakt hebben alvorens hij Jezus volgde en beminde. Tijdens die ervaring moet Franciscus in heel zijn hart en lijf gevoeld hebben wie Jezus is: de Zoon van God. Ik hoop dat u het ook meegemaakt heeft, en we mogen hopen, bidden en geloven dat onze medemensen ook zoiets mogen meemaken, zodat ze Jezus leren kennen als hun Redder en Verlosser en beste Vriend, dat ze zichzelf mogen zien als kinderen van God, verlost door Jezus de Zoon van God. Als mensen zoiets ervaren gaat hun een licht op, dan straalt de kern van Jezus’ persoonlijkheid door tot in hun verstand, hart en daden.

Zo’n ervaring van de Verrezen Heer is mogelijk. Wij mogen bidden dat velen zoiets mogen ervaren en dat de Heer dan zegt: “Wees niet bang, sta op, volg Mij.” Zoals aan Sint Franciscus vraagt de Heer dan: “Bouw mijn Kerk op”. Het gaat niet om de stenen, ook wel een beetje, maar het gaat vooral over mensen die Gods Woord spreken, Zijn Licht verder geven, Zijn liefde handen, voeten en stem geven in deze wereld.

In navolging van Sint Franciscus weet paus Franciscus de juiste toon te zetten. Met hem aan het hoofd kunnen wij bewijzen dat de Kerk van Jezus Christus geen overblijfsel is uit de oude tijd, geen stenen huis, maar levende gelovige mensen voor vandaag en morgen die samen in liefde en vrede het Brood blijven breken en zo Jezus Christus ontmoeten in de Heilige Communie. Een topontmoeting.

Pastoor Karel Loodts

1931

Onze wereld is gekwetst. De oorlog in Oekraïne maakt dit pijnlijk duidelijk. Maar hoe groot de miserie ook is, we worden gedragen door ons geloof dat God ons barmhartig nabij is. Het woord ‘misericordia’ (barmhartigheid) verwijst naar de menselijke ‘miserie’ en naar ‘cor’, het hart. God heeft een Hart voor wat mensen overkomt.

Zo kwam Jezus Christus in het jaar 1931 de mensheid tegemoet. Hij zei in een visioen tegen de Poolse Zuster Faustina: “Verkondig de wereld Mijn grote ondoorgrondelijke barmhartigheid. Bereid de weg voor op Mijn tweede komst. Voordat Ik kom als Rechter zal Ik eerst de poorten van Mijn Barmhartigheid wijd openen. Ik wil de mensheid niet straffen, maar genezen, haar aan Mijn barmhartig Hart drukken.” De Verrezen Jezus verscheen aan deze Zuster, de éne hand opgeheven als een teken van zegen en de andere hand wijzend naar Zijn Goddelijk Hart. Uit Zijn Hart kwamen twee stralen: een rode en een witte. De witte straal verwijst naar het doopsel, de rode naar de liefde. Jezus zei tegen Zuster Faustina: “Schilder een afbeelding van wat je nu ziet

en schrijf eronder: Jezus, ik vertrouw op U”. De Heer zei ook dat Hij wenst dat deze afbeelding over de hele wereld vereerd wordt. Jezus verscheen meermaals aan Zuster Faustina. Ze hield een dagboek bij met troostvolle woorden van Jezus erin, bijvoorbeeld: “Geen enkele zonde, al was zij een afgrond van slechtheid, kan Mijn barmhartigheid uitputten”. En ook: “Al waren de misdaden van een zondig mens zo zwart als de nacht, als hij in het uur van de dood roept om ontferming, zal Ikzelf voor hem opkomen”. Anderzijds waarschuwt Jezus: “Hij die weigert te gaan door de deur van Mijn barmhartigheid, zal moeten gaan door de deur van Mijn gerechtigheid”. Zuster Faustina werd tijdens een mystieke ervaring meegevoerd naar Hemel, vagevuur en hel. Dit laatste greep haar zo aan, dat ze sindsdien bijna onophoudelijk smeekte om Gods barmhartigheid voor de zondaars.

In onze wetenschappelijke technische wereld klinkt dit voor veel mensen onrealistisch en wereldvreemd, maar Zuster Faustina is in het jaar 2000 heilig verklaard. Ze was de eerste heilige van het nieuwe Millennium. Paus Johannes Paulus II verklaarde toen de zondag na Pasen tot ‘Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid’, iets wat Jezus aan Zuster Faustina gevraagd had. Deze Poolse Paus stierf in 2005 op de vooravond van de zondag van de Goddelijke Barmhartigheid. Als je gelovig bent is dit meer dan toevallig.

In de Bijbel wordt geen enkele eigenschap van God zo benadrukt als de barmhartigheid. Vele mensen geloven tegenwoordig nog wel in ‘iets’. Maar God is niet ‘iets’, Hij is ‘Iemand’ en Hij is niet onbereikbaar. God is een Vriend en Redder. Ieder mens is voor Hem waardevol: oud, jong, gehandicapt of niet, je bent een parel in Gods Hand. Hoewel ieder mens vroeg of

laat onderworpen is aan lijden en dood en allerlei miserie kan meemaken, komt de Heer de mens barmhartig tegemoet. God is mens geworden, we vieren het met Kerstmis, een fantastische gebeurtenis! Jezus' leven op aarde, Zijn woorden en daden, Zijn parabels en wonderen, Zijn dood aan het Kruis en Zijn Verrijzenis, de stichting van de Kerk die de eeuwen door geleid wordt door de Heilige Geest, dat alles verkondigt aan alle mensen van alle tijden de barmhartigheid van God. De zondag na Pasen zegt Jezus: "Vrede zij u!" En Hij zegt het niet één keer, maar drie keer. Hoe hardleers kunnen mensen zijn... Open uw hart voor de Heer want Hij wil u Zijn vrede geven. Een vrede die niet van

deze wereld is en die de wereld niet kan geven. Jezus geeft vrede en als het goed is, is het daarna ook te zien op uw gezicht, te horen in uw woorden, te zien in uw daden. Als niet gelovige mensen u dan ontmoeten hoop ik dat vele mensen twijfelen, niet aan uw geloof maar aan hun eigen ongeloof. Jezus zei ook nog tegen Zuster Faustina: "De wereld zal geen vrede kennen, als ze zich niet richt tot Mij". Ik nodig u dan ook uit regelmatig, liefst wekelijks, Jezus te ontmoeten in de Mis. Hij komt in de Heilige Communie ons tegemoet. Laten we dankbaar zijn dat Hij naar ons komt om ons Zijn barmhartige liefde te geven.

Pastoor Karel Loodts

Geloof is géén privé-zaak

Dierbare mensen, De kern van ons Christelijk geloof is duidelijk: Jezus Christus is drie dagen na z'n dood opgestaan uit de dood, Hij leeft. Dit geloof is geen privé-zaak want wij bidden het 'Onze Vader', niet het 'Mijn Vader' en we doen aan 'naasteliefde', niet aan 'eigenliefde'. Na Jezus' Hemelvaart mogen de Christenen de handen, voeten en stem zijn van Jezus Christus. We mogen dat gestalte geven in ons dagelijks leven en velen doen dit ook in vrijwilligerswerk.

In september begint het nieuwe pastorale werkjaar in de parochie. God zij dank zijn er nog vrijwilligers in onze parochie! Onze parochie zou zonder deze mensen alle structuur, handen voeten en stem missen. De tijd dat de parochianen hun verantwoordelijkheid mochten afschuiven op pastoor en religieuzen is voorbij. We zijn samen Kerk, ieder met eigen gaven en

talenten, met een bepaalde taak en functie. Doordat vrijwilligers een deel van hun levenstijd opofferen ten dienste van hun medemensen, geven zij aan hoe waardevol zij de medemensen en hun welzijn achten.

In de economie is er ruilverkeer: 'voor wat hoort wat'; alleen tegen een redelijke vergoeding wordt er iets gedaan. Vrijwilligers daarentegen zetten zich vaak belangeloos in. Dit schept andere banden dan economische en ondersteunt de kwaliteit van het leven. Men voelt zich verantwoordelijk voor elkaar, er ontstaan vriendschapsbanden, en men zet zich in voor het welzijn van de parochie en de parochianen. Zo bouwen we samen aan het Rijk Gods op aarde. 't Is soms ver weg als we naar het journaal kijken, maar we mogen, beter 'moeten' wel aanwezig zijn in onze soms onchristelijke wereld. Onze kracht ligt in onze verbondenheid met de Levende Heer. Onze kracht ligt in het gebed, in de sacramenten, in het samenleven en samenwerken. Vele vrijwillige handen doen Gods werk in Zijn en onze Kerk.

Langs deze weg: hartelijk dank aan alle vrijwilligers en Gods zegen voor de toekomst. Laten we samen onze schouders zetten onder het komende werkjaar en er iets moois van maken.

Pastoor Karel Loodts.

Laat u vinden

Als je in God gelooft zul je jezelf wel eens afgevraagd hebben: “Hoe kan God zo’n oorlog in Oekraïne toelaten?” Of als je wat dichterbij huis iets overkomt: “Als God bestaat, waar is Hij dan? Als God van mensen houdt, waarom laat Hij dit of dat gebeuren?” We mogen geloven dat mensen geschapen zijn naar het beeld van God, we gelijken op God. Er is iets verhevens in de mensen, we zijn vrije mensen en we kunnen kiezen. We kunnen ervoor kiezen goed en aardig te zijn, maar we kunnen ook kiezen voor het kwade. Daarnaast is het beeld van God in ons in meer of mindere mate beschadigd, aangetast, en in sommige situaties lijken we in de verste verte niet meer op de goede God. De lijn tussen goed en kwaad loopt niet door landen, staten en politieke partijen; de lijn tussen goed en kwaad loopt door ieder mensenhart.

Als we heel eerlijk zijn hebben we allemaal wel iets dat beter kan. Om ons te helpen is God mens geworden. Paulus zegt het zo: “Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden. En de eerste van hen, ben ik.” De Heer is voor ieder van ons gekomen omdat Hij ons bemint. Maar het drama van onze tijd... het geloof in Jezus Christus is haast verdwenen. Muziek, New Age, alternatieve stromingen, de milieubeweging en het geloof in de vrije markteconomie, dát zijn de nieuwe zingevers geworden. Mensen zoeken voorbijgaand geluk in alcohol, drugs, seks. De moraal is i.p.v. goed zijn en goed doen (eerder) genieten en geld verdienen, zoveel

mogelijk en zo snel mogelijk. Vele mensen leven zonder God, denken dus niet (meer) aan Hem en bidden niet. Dit heeft grote gevolgen. Als je geconfronteerd wordt met ziekte, pijn, honger, lijden, oorlog en uiteindelijk de dood, als je geen geloof hebt, hoe moet je dat verwerken? Je kunt proberen alle leed te ontwijken, maar eens komt het moment dat het er IS. Dan moet je het ondergaan; en tenslotte zal het leed alles verslinden, tot de dood er IS.

Als gelovige Christenen mogen wij hopen op de Levende Jezus Christus, die de Zoon van God is en die zelf God is. Hij gaat op zoek naar diegenen die Hem niet kennen en die verloren gelopen zijn. 't Is zoals die man met de honderd schapen uit het evangelie: als hij er één verliest, dan gaat hij op zoek naar het verlorene totdat hij het vindt. En als hij het gevonden heeft, legt hij het vol vreugde op zijn schouders en hij gaat naar huis. Hij brengt het verlorene thuis! Zo doet God ook, Hij brengt ons thuis in de Kerk.

Het Christelijk geloof is niet saai. Leven met God is boeiend. Zo wil Jezus Christus heel ons leven bezielen en veranderen, onze woorden, daden en gedachten. Begin er nu mee want ook al worden we honderd jaar, het leven op aarde is kort. De meesten halen de honderd niet. Gelukkig is er de eeuwigheid. De Heer is gekomen om ons daar eens thuis te brengen. Daarom: laat u vinden door de Heer.

Pastoor Karel Loodts

Mahatma Gandhi en de Bijbel

Over heel de wereld, in alle tijden en eeuwen, heeft men gezocht naar vrede. Hoe bekomen we de vrede? Een van de grote figuren uit de 20ste eeuw is Mahatma Gandhi (+1948). Hij streefde naar een wereld waarin mensen vreedzaam zouden samenleven. Deze wereldberoemde niet-christen heeft eens over de Bijbel gezegd: “Jullie Christenen hebben de Bijbel, een geschrift dat zoveel dynamiet in zich heeft, dat het mogelijk is de wereld zo op z’n kop te zetten zodat er alleen nog maar vrede is, in plaats van mensenverscheurende oorlogen. Maar jullie Christenen gaan met de Bijbel om alsof het alleen maar een stuk literatuur is”. Deze niet-christen Gandhi houdt ons Christenen een spiegel voor.

Wat is de Bijbel? Een stuk literatuur? Een paar mooie oude ‘verhalen’? Maar er worden vandaag de dag méér Christenen vervolgd dan in heel de begintijd van de Kerk! Waarom worden ze vervolgd? Soms omdat ze een kruisje rond hun hals dragen en zo willen getuigen van de Verrezen en dus Levende Heer Jezus Christus. Ze worden soms veroordeeld tot zware straffen omdat ze gewoon een Bijbel hebben. De Bijbel moet dus wel een heel gevaarlijk boek zijn, zo gevaarlijk dat je in vele landen wordt behandeld alsof je in je kleerkast een voorraad handgranaten en Kalasjnikovs hebt verstopt.

Volgens mij heeft de vredesapostel Mahatma Gandhi gelijk als hij zegt dat de Bijbel dynamiet in zich heeft. Een bijzonder soort dynamiet. Niet om de wereld op te blazen, maar om de wereld te hervormen tot een plaats van vrede. Hoe? De Bijbel is als Woord van God een licht voor deze soms duistere wereld. Als Christen

zoeken wij niet als een blinde tastend in het duister, want God heeft door de profeten en op heel bijzondere wijze door Zijn Zoon Jezus tot ons gesproken. We lezen het in de Bijbel. De grote God is geen onbekende meer, maar heeft zichzelf getoond. Het zijn geen oude ‘verhalen’. Als het alleen maar leuke ‘verhaaltjes’ zouden zijn, een sprookjesboek, dan kan men tegen die vele vervolgte Christenen zeggen: “Wat dom. En dat voor gewoon wat oude verhaaltjes?!” Maar zo is het niet. God heeft tot ons gesproken door de profeten en door Zijn Zoon Jezus Christus, de Koning van de Vrede.

Het thema van komende zondag is: Vrede. Mensen van goede wil, gelovigen en ongelovigen, streven naar vrede voor iedereen. Vrede verbindt mensen. En toch heeft de Kerk – als spreekbuis van de Heer – een bijzondere opdracht in deze wereld om de vrede handen, voeten en stem te geven. Zoals Paus Franciscus een aantal jaren geleden zei: “De Kerk is een veldhospitaal”. Een hospitaal? Ja, we moeten oppassen te denken dat wij kerkgangers volmaakt zijn. Gods Zoon Jezus is perfect, zijn voetvolk – wij dus – zijn niet perfect. Een Engels politicus heeft eens gezegd: “Als al mijn gedachten openbaar zouden worden, ik zou me nergens meer durven vertonen!” Kortom, ieder van ons is een zondaar op wie de Heer

zijn liefdevolle blik heeft laten vallen. In de Kerk, een ‘veldhospitaal’, worden wij door de Heer verpleegd en verzorgd, en voedt Hij ons op om mensen van vrede te zijn. De Heer is als een dokter of verpleger die mensen verbindt met elkaar, vrede herstelt, een verband aanlegt, het verbond herstelt. Hij is de Geneesheer. De Heer Jezus zorgt voor vrede in het hart en van daaruit vrede in de wereld, waardoor mensen naar elkaar kunnen toegroeien en wonden kunnen genezen. De Kerk – en door ons doopsel

zijn wij allemaal zijn Kerk – wij zijn allemaal geroepen om Christus’ vrede en barmhartigheid te verspreiden in onze omgeving.

Laat je daarom inspireren door Gods Woord zodat Mahatma Gandhi gelijk krijgt dat het mogelijk is de wereld zo op z’n kop te zetten zodat er alleen nog maar vrede is, echte vrede, de vrede in het hart en van daaruit in deze wereld.

Pastoor Karel Loodts

Zin of onzin

Iedereen zoekt naar de zin van zijn of haar leven. Men vult het tegenwoordig zelf graag in. Maar waar komt het leven vandaan en waar gaat het naartoe? Als God bestaat en goed is, MOET het leven zin hebben. Ik ben telkens weer verwonderd dat mensen, die waarschijnlijk wel van goede wil zijn, God niet zoeken waar Hij te vinden is. Men zoekt overal, maar niet in het Christendom, laat staan in de Katholieke Kerk.

Er zijn mensen die denken dat Christenen/Katholieken niet nadenken: verstand op nul, ogen en oren dicht, en dan springen in de afgrond van het geloof. Ja, om Christen te worden is een sprong nodig, maar dan wel een doordachte sprong. Er zullen altijd zoekende mensen zijn en mensen die niet in God willen geloven. Wie niet wil en besloten heeft om ondanks goede argumenten te volharden in het ongeloof, ziet in Jezus alleen maar een goed mens. Maar er zijn wel doordachte argumenten om aan te nemen dat Jezus méér is. Daarom is het goed om eens na te

Jesaja 53

denken waar het Christendom vandaan komt.

De komst van Jezus Christus, Zijn leven, dood en Verrijzenis, werd al honderden jaren tevoren voorspeld door de profeten van het Oude Testament. Men verwachtte de komst van een Verlosser. Van andere godsdienststichters kan men niet zeggen dat hun komst al honderden jaren tevoren was voorspeld. Nog straffer, Jezus vervulde méér dan 300 uitspraken van profeten waarvan 29 op één dag, de dag waarop Hij stierf. Nu kun je wel menen dat Jezus een handige oplichter was, maar op vele van die voorzegde gebeurtenissen had Hij geen vat. Bijvoorbeeld de wijze waarop Hij gedood werd staat in het boek Jesaja exact beschreven (Jes.53). Profeten na Jesaja brachten die grote Boodschap: Hij komt, de Verlosser komt! En Hij is gekomen: Jezus Christus, de Zoon van God, 2 de Persoon van de Drie-eenheid. Daarom, als je wilt weten hoe God eruit ziet, kijk dan naar Jezus. En Hij heeft gezegd en dat zegt Hij ook tot jou: “Volg Mij.” Dat mogen wij doorgeven aan anderen.

Profeten geloofden dat de Verlosser zou komen. Ze hoopten Hem te zien. Wij Christenen weten dat de Verlosser gekomen is: Jezus Christus, en we kunnen Hem ontmoeten in de Eucharistie. Hij geeft zichzelf totaal aan je in de gedaante van Brood. En als Hij dan zo dicht bij je is, kun je Hem van alles vragen, je kunt bijvoorbeeld bidden om vrede. In de Eucharistie vragen we: “Heer, verlos ons van alle kwaad, geef vrede in onze dagen.” In ‘onze dagen’, in ‘onze’ tijd wil de Heer de Verlosser zijn en Zijn vrede geven. Jezus heeft namelijk tot zijn apostelen gezegd, en dat zegt Hij ook tot ons, in onze dagen: “Vrede laat Ik u, Mijn vrede geeft Ik u.” Als je erom bidt, geeft de Heer je Zijn vrede.

Ondertussen maakt de toestand in de wereld velen onrustig. Al maanden horen we over oorlog in Oekraïne en dichterbij huis rommelt het ook. Onze boodschappen worden duurder en de maandelijkse energierekening is al een paar keer over kop gegaan. Daarnaast zijn er de economische en klimaat zorgen. Het wereldbeeld van veel

westerse burgers wankelt. De gedachte dat de boom van de vooruitgang tot in de hemel groeide én dat we de Hemel niet meer nodig hebben verdwijnt. Wordt er weer houvast gezocht bij God de Heer en Zijn Kerk? Ik hoop van wel. In elk geval is iedereen welkom.

Pastoor Karel Loodts

Hoe raakt mijn emmer vol ?

Je kunt een mensenleven vergelijken met een emmer. Waarmee wordt ons leven, onze emmer, gevuld? Met de overdonderende stroom informatie die op ons afkomt? Of met ervaringen waar je beter van wordt en het leven een nieuwe wending geven? Voor Christenen is het de bedoeling om onder de stromende kraan van Gods liefde te komen. Jammer genoeg zijn er nog maar weinigen die weten wie God is en wat Hij voor ons gedaan heeft. Vele mensen kennen Gods liefde niet. Zo ging het ook bij mij, ik werd gedoopt en mijn ouders hadden het beste met me voor. Toch had ik de indruk dat mijn emmer niet vol raakte. Aan God lag het niet, maar ik was het die me van Hem afgewend had.

Gelukkig leerde ik gelovige Christenen kennen. Het contact met hen bracht mij in

contact met de levende Heer, Jezus Christus. Hij wou mijn leven, mijn emmer, vullen en zin geven. Door het contact met de Heer was het alsof mijn emmertje eindelijk weer onder de grote Kraan stond. Langzaamaan leerde ik de Christelijke waarden kennen, en dan vooral het dubbelgebod van de liefde: liefde tot God én de medemensen. Deze Christelijke waarde kan slechts beleefd worden door de verbondenheid met de levende Heer. Daarom een oproep (waar het hart van vol is, loopt de mond van over): kom naar de kerk! De levende Heer wil ons daar Zijn liefde geven en ons inspireren om van deze wereld een betere wereld te maken. Het Evangelie, Gods brief aan ons, leidt tot een tegenbeweging die onze samenleving hard nodig heeft!

Karel Loodts, pastoor

Roeien!!!

Zoals je misschien wel weet, wordt het leven vaak beschreven als een boottocht. Zo was er eens een roeier die op een brede rivier mensen van de ene oever naar de andere oever bracht, naar ‘de overkant’. Op de roeispanten stond aan de ene kant ORA en aan de andere kant LABORA. Een passagier vroeg: “wat betekent dat?” De roeier zei: “Op die roeispanten staat aan de ene kant BID en aan de andere kant WERK. Dat is mijn hele leven zo. Ik bid ’s morgens en ’s avonds en ook wel tussendoor tijdens mijn werk. Ik bid voor de mensen en voor vrede op aarde.” De passagier zei: “Jaja, blijf maar bij jouw werk, er is zoveel te doen, maar dat bidden is tijdverlies.” De

roeier zei niets, maar trok de roeispaan waar BID op stond naar binnen. Hij roeide wel verder met de roeispaan waar WERK op stond. Het bootje bleef wél in beweging, het draaide rondjes, maar de oever kwam geen meter dichterbij. De passagier zei: “Hela, ik moet naar de overkant. Ik heb daar een afspraak. Neem die tweede roeispaan en roei normaal!” De roeier zei: “Awel meneer, dat zal ik eens doen. Ik hoop dat je doorhebt dat je er niet komt met werken alleen. Het is bidden én werken, ora et labora. Als je alleen maar werkt kun je veel lawaai maken en flink bewegen, maar je komt in het leven geen meter verder en je geraakt ook niet aan de overkant.” De passagier werd er stil van en dacht na.

Beste lezer, Wij hebben ook een afspraak aan de overkant van dit leven in het eeuwig leven bij God onze Vader in de Hemel. We bereiken ‘de overkant’ als we blijven roeien met de twee roeispanten: bid en werk. Als we dat niet doen en één roeispaan verwaarlozen, draaien we rondjes in het leven tot we er helemaal dol van worden. Daarom: graag tot zaterdag/zondag in de kerk!

Pastor Karel Loodts

Vertrouwen!

Er was eens een koorddanser die tussen het gemeentehuis en de kerk een koord had gespannen. Honderden mensen keken hoe hij, hoog in de lucht, over het koord wandelde. Toen hij zijn waagstuk had voltooid, kreeg hij veel applaus van het publiek.

De koorddanser nam een microfoon en zei: “Nu wordt het wat moeilijker! Ik zal met een kruiwagen over het koord rijden.” Nog veel voorzichtiger dan de eerste keer wandelde hij met de kruiwagen over het koord. Ook dit liep goed af. De kijkers stonden er verwonderd over en applaudisseerden uitbundig.

Toen nam hij opnieuw de microfoon en zei: “Jullie hebben gezien dat het kan. Durft nu iemand in de kruiwagen gaan zitten?” “Hoho,” zeiden de mensen, “wij zijn niet zot!” Niemand bood zich aan. Plots klom

een klein meisje naar boven en nam plaats in de kruiwagen. Ademloos keken de mensen toe. De overtocht leek wel een eeuwigheid te duren, maar het liep goed af. Toen het meisje beneden was feliciteerden de mensen haar uitbundig: “Hoe heb je dat gedurfd? Ben je niet bang geweest?” “Bang, ik? Nee hoor, waarom zou ik! Die koorddanser is mijn papa!”

Beste lezer, zo is God ook voor jou! Hij is een Papa, een goede Vader. Daarom nodig ik je uit om jouw leven aan Hem toe te vertrouwen. In elke Eucharistieviering laat Gods Zoon Jezus zien hoeveel Hij van je houdt en wat Hij voor je heeft gedaan. Hij geeft Zich daar helemaal aan jou. Als jij jouw leven helemaal aan Hem geeft, draagt Hij je veilig over elke afgrond heen naar... de Hemelse overkant.

Pastor Karel Loodts

Twee baby's

In elke crisis zijn er lichtpuntjes: we hebben goede scholen en ziekenhuizen, er is een sociaal vangnet voor mensen die het moeilijk hebben, de gemiddelde leeftijd is hoog. Toch zijn er mensen, en het zijn er meer dan we denken, die zich niet lekker voelen in hun vel. Mensen vragen zich af: “Wat moet ik met mijn leven? Wat is de zin ervan?” Mensen staan onder druk, onder stoom. Soms vliegt het deksel er af en dan zie en voel je wat er kookt. Je kunt redenen aangeven waarom mensen overkoken of afbranden, maar ik denk te weten wat er aan de hand is: we zijn de richting kwijt. We weten niet meer waar naartoe. Als je gelovig bent kun je het vragen aan de Heer Jezus of aan Maria: “Moeder, Jezus: wat wilt Gij dat ik doe?”

Dat vroeg ook een tweeling in de schoot van een zwangere moeder aan elkaar. De ene was een kleine gelovige, de andere een kleine ongelovige. Tegen het einde van hun negende maand spraken ze over de toekomst. De kleine ongelovige vroeg: “Geloof je nu werkelijk in een leven na de geboorte?” “Jazeker!” antwoordde de kleine gelovige. “Ons leven hier is alleen maar bedoeld om te kunnen groeien en ons voor te bereiden op het leven na de geboorte, zodat we dan sterk genoeg zijn

voor wat ons daar te wachten staat.” De kleine ongelovige antwoordde: “Onzin, hoe ziet het leven na de geboorte er uit?” “Dat weet ik ook niet precies. Maar het zal daar lichter zijn dan hier. Misschien kunnen we daar rondvliegen en eten met de mond.” “Onzin! Rondvliegen dat kan niet, eten met de mond... wij worden door de navelstreng gevoed. Trouwens, er kan geen leven na de geboorte zijn, want de navelstreng is nu al veel te kort.” De kleine gelovige hield vol: “Ik weet zeker dat het er is. Het zal gewoon anders zijn.” De kleine ongelovige zei: “Er is nog nooit iemand na de geboorte teruggekomen. Na de geboorte is het leven voorbij. Het leven is alleen maar donker en benauwend.” Tja, alles wees in die richting, maar de kleine gelovige liet zich niet ontmoedigen: “Hoe het leven na de geboorte eruit ziet weet ik niet, maar we zullen in elk geval onze moeder zien en zij zal voor ons zorgen.” Dat ging de kleine ongelovige een paar stappen te ver: “Moeder? Moeder? Geloof jij in moeder? Waar is ze dan?” Met een zekerheid die elke twijfelaar zou overtuigen, antwoordde de kleine gelovige: “Ze is overal om ons heen. We zijn en leven door haar, met haar, in haar. Zonder haar bestaan we niet eens.” Dat ging voor de kleine ongelovige véél te ver: “Ik heb nog nooit iets van moeder gemerkt en dat komt omdat ze niet bestaat.” De kleine gelovige had door zijn gelovig openstaan iets mogen ervaren van wat de toekomst zou brengen: “Soms, als we stil zijn, kun je moeder horen zingen of voelen als zij onze wereld streelt. Ik geloof echt dat er een leven na de geboorte is en dat ons volle leven nog moet beginnen.” Tot zover het verhaal.

Ja, we mogen geloven dat we op weg zijn naar een leven na dit leven. Hoe het eruit ziet weten we niet. Maar de belangrijkste vraag is: hoe komen we daar? In de Bijbel zijn er profeten die verwijzen naar de

Messias. Honderden jaren voor de geboorte van Jezus spreekt de profeet Micha over Hem als Degene die alles goed zal maken, als Degene die richting geeft aan het leven. En in het Evangelie wordt Jezus ‘God met ons’ genoemd. Dus kunnen we Hem vragen: “Heer, wat wilt Gij dat ik doe?” De Heer is bij ons in goede dagen en op moeilijke momenten. En ja, zoals die twee baby’s in de moederschoot zullen wij hier op aarde ook nooit helemáál gelukkig worden. Daar is deze aarde te klein en het leven te kort voor, te beperkt, donker en benauwend soms. Met geld, computers en wetenschap kunnen we ook niet alles oplossen en alles wat we zien gaat voorbij. We hebben iemand nodig: God, Jezus Christus. Hij helpt ons om van het leven iets moois te maken. Hij helpt ons om boven onszelf uit te stijgen zodat we niet alleen

voor onszelf leven, maar ook voor andere mensen in vergeving, naastenliefde, dienstbaarheid en solidariteit. We kunnen de Heer ontmoeten in de Heilige Communie. Zoals we ons lichaam voeden om in leven te blijven, zo moeten we ook geestelijk gevoed worden, door gebed, door het Woord van God, door de Heilige Communie. De Heer wil ons ook ‘opvoeden’ en zal richting geven in het leven om er iets moois van te maken. Kortom, het gaat niet om een grote auto, grote vakanties en veel geld. Leuk als je het hebt, je kunt er veel goed mee doen, maar het gaat vooral om vrede, liefde, vreugde, vergeving, solidariteit met medemensen. En dan op het eind van jouw leven zal Hij je het eeuwig leven geven bij God onze Vader in de Hemel.

Karel Loodts, pastor

Spelregels

“Als je mee wil doen moet je je aan de regels houden.” Dat zeggen kinderen als iemand wil meespelen. Ze roepen het ook wanneer een kind zich niet aan de spelregels houdt. “Als je wil blijven hou je dan aan de spelregels.” Zo’n uitspraken blijven een leven lang klinken, hoe oud je ook wordt. In een gezin met opgroeiende kinderen zullen vader en moeder wel eens zeggen: “Zolang je hier woont zijn dit de huisregels.” En op het werk is het niet anders. Je zult de orders van de baas moeten opvolgen als je wilt blijven. Wie wil blijven moet de richtlijnen en afspraken volgen.

Zo is het ook met Jezus. Hij heeft van alles gezegd, we lezen het in de Bijbel. De Heer nodigt ons uit om Hem te volgen in woorden en gedachten, in doen en laten.

Dat lukt niet altijd even goed, maar de Barmhartige Heer nodigt ons uit om steeds weer bij Hem terug te komen en bij Hem te blijven. Laten wij Hem dan zoeken waar Hij zich laat vinden. We leren de Heer kennen in de Bijbel. Daarin lezen we dat Hij heeft gezegd: “Waar er twee of drie in Mijn naam aanwezig zijn, daar ben Ik in hun midden.” Als wij dan verzameld zijn in de gemeenschap van de Kerk, dan is de Verrezen Levende Heer in ons midden. En tijdens de consecratie horen we: “Dit is Mijn Lichaam (...) Blijft dit doen om Mij te gedenken.” Hij is er! onder de gedaante van Brood en Wijn. Hij wil ons voeden/opvoeden, helpen, bemoedigen en kracht geven om bij Hem te blijven en ons in te zetten voor Zijn Rijk op aarde.

Pastor Karel Loodts

Op naar de top !

Bergbeklimmers kennen topmomenten. Ze jubelen het uit als ze boven op een berg zijn. De weg er naartoe is meestal zwaar en soms moeten ze zelfs door een diep dal. Normaal speelt het dagelijkse leven zich niet af op de top. Wij kunnen topmomenten opzoeken en maken, maar meestal overkomen ze ons zonder dat we er echt vat op hebben.

God schenkt ons ook topmomenten. Hét topmoment is Pasen, oftewel: Jezus die opgestaan is uit de dood. Een ander topmoment is Hemelvaart, oftewel: Jezus die de deur voor ons geopend heeft naar de eeuwige Hemelse top. Minstens even hoog is Pinksteren, oftewel: de Geest van Jezus die ons inspireert om te klimmen. Nog een topmoment is Kerstmis, oftewel: de Heer die 'kwam van altoos hoge' en mens geworden is. Er zijn nog prachtige topmomenten die God ons geeft. Zo'n momenten zijn eenmalig in een jaar, maar ze geven ons wel de kracht om verder te

gaan. Wij mogen er naartoe leven en er vanuit verder leven. Het Christelijk leven is een voortdurend klimmen naar de eeuwige top. Ondertussen trekken wij, zoals Jezus en Zijn leerlingen, steeds weer verder door het leven van alledag over de weg die hier beneden voor ons ligt.

Gelukkig kunnen we wekelijks samen komen in de Kerk om een ander topmoment te vieren, oftewel: Jezus Christus die bij ons komt in Brood en Wijn. Het is elke keer weer een bron en hoogtepunt in ons leven. Van daaruit mogen we alles wat ons in het leven overkomt bekijken in Gods Licht. De verten gaan er voor ons open, onze lasten lijken niet meer zo zwaar en onze weg voelt makkelijker begaanbaar. De Heer geeft ons in zo'n viering ook een voorproefje van wat ons eens te wachten staat en het is elke keer weer een startpunt, op weg naar de eeuwige top. Ga je met Hem mee?

Pastor Karel Loodts

Wat is tijd ?

Wat is tijd? Wat is eeuwigheid? Probeer eens met andere ogen naar tijd en eeuwigheid te kijken. Bijvoorbeeld: indien men al de zandkorreltjes over geheel de aardbol en op de bodem in de zeeën, de oevers van de meren en de waterplassen, de stromen, de beken en de grachten kon tellen en zou zeggen: “Verander ze in evenveel dagen”, zou er aan dat aantal dagen ooit een einde komen. Als je daaraan zou toevoegen alle regendruppels en waterdruppels uit de zeeën, de meren, de stromen, de beken en de greppels, de dauw trillend op het gebladerte, en dat alles zou samenbrengen en er nog het water zou aan toevoegen van de sneeuw op de Himalaya en alle andere bergen en het ijs en de wolken, dan zou er aan dat aantal dagen ooit een einde komen. Zelfs indien je met een extra inspanning het onder de grond bedolven stof zou samenbrengen, dan zou het aantal dagen en de tijd nog steeds ooit een einde kennen. Ook wanneer je van alle moleculen van

planeten, sterren en nevelvlekken dagen zou maken, ook dan zou je nog steeds een begrenst aantal dagen tellen. Het menselijk leven zelf duurt slechts één oogopslag (ogen-blik), onze tijd op aarde is iets meer dan één ademhaling, één zucht...

Tijd is eindig. Maar de eeuwigheid is oneindig. Wanneer de tijd voorbij is, is Hij er nog steeds, de Eeuwige, Degene die in de tijd gekomen is om dat wat gebroken is te herstellen en die Zelf gebroken werd op een Kruis. Er is een Christelijke hymne die het als volgt verwoordt: “Geef ons het loon der eeuwige vreugd die het hart verheugt, breek de band van ’t kwaad uiteen, leg Uw vrede om ons heen. Getrouwe Vader zie ons aan, wees Zoon van God met ons begaan, vertroost ons Geest in deze tijd, Gij die regeert in eeuwigheid”. Zijn Vrede zij altijd met je. Dat is de eeuwigheid! Zorg dat je het niet misloopt.

Karel Loodts, pastor

Koning Christus

Volgende week begint de Advent als voorbereiding op Kerstmis. Het Hoogfeest van komende zondag is 'Christus, Koning van het heelal'. Het is een synthese, een samenvatting van het heilsmysterie dat we het afgelopen jaar hebben gevierd. We vierden de menswording van God met Kerstmis (Zijn eerste komst); kort daarna de Openbaring des Heren (Driekoningen); we leefden elke zondag mee met het wel en wee van de Heer; langs Zijn gave van de Eucharistie op Witte Donderdag tot het geven van Zijn leven op Goede Vrijdag vierden we Zijn Verrijzenis met Pasen; veertig dagen later Zijn Hemelvaart; kort daarna het liefdesvuur van Pinksteren; daarna kwamen we in de tijd dat we weer hoorden over het wel en wee van de Heer. Al deze gebeurtenissen mochten we op onszelf toepassen als in een spiegel, want wij zijn in deze wereld het 'Lichaam van Christus', oftewel de handen, voeten en stem van de Heer. Het Hoogfeest op het eind van het Liturgisch Jaar leert ons dat Jezus Christus Koning is. Niet zomaar een koning, maar Koning van het heelal, van alles wat er is. Dat verkondigen wij ook vandaag, ja! zelfs in een samenleving die God de rug lijkt toe te keren. Ge moet maar durven!

Jezus Christus is Koning, maar Hij vestigt Zijn heerschappij niet met de kracht van een veroveraar. In de tijd van Jezus waren bijna alle koningen despoten, ze heersten met harde hand. Jezus' koningschap is helemaal anders. In plaats van toejuichingen en lof en eer, is vooral kommer en kwel zijn deel. Christus is een Koning, aan wie alle macht is gegeven in de Hemel en op aarde, en toch heerst Hij zachtmoedig en nederig van hart door Dienaar van allen te zijn. Want Hij is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen. Zijn 'troon' was eerst de eenvoudige kribbe van Bethlehem en daarna het Kruis van Calvarie. Hij regeert vanaf het Kruis. Daar staan wel soldaten rond Hem, maar niet om Hem te dienen, ze bewaken Hem en steken met een lans in zijn liefdevol Hart. Er zijn ook twee misdadigers naast Hem, ze worden gestraft, maar... niet door Hem! Met een houding van vergeving en liefde heeft God de mensheid bezocht en mensen gezocht. Ja, Jezus is een Koning. Hij verzamelt mensen en maakt hen tot één familie. Hij heeft bijzondere aandacht voor mensen die eenzaam zijn, die zonder God leven, en die gewond en ziek zijn wil Hij verbinden en genezen. Hij gaat ver, "Zozeer heeft Hij de mensen lief dat Hij zijn leven voor hen geeft". Als Koning openbaart Jezus Gods liefde voor ieder mens. En de Heer heeft ook een Koninkrijk gesticht, zo bidden we in het 'Onze Vader': "Uw Rijk kome (op aarde zoals in de Hemel)." Wij, gedoopten, zijn Koningskinderen; wij worden uitgenodigd om als een zuurdesem te zijn in deze wereld, om deze wereld rechtvaardiger, menselijker, solidairder te maken. Geïnspireerd door Evangelische waarden worden wij uitgenodigd om dag na dag aan de slag te gaan.

Op het Hoogfeest van komende zondag horen wij Jezus in het binnenste van ons hart zeggen: “Ik wil het e.e.a. door je verwezenlijken; Ik ken de plannen die Ik met je heb: ze hebben jouw geluk, jouw heil op het oog, niet jouw onheil.” Laten wij het voornemen maken om ons hart in orde te brengen en af te stemmen op Jezus Christus en Zijn Evangelische waarden. Dan zullen wij Zijn medewerkers mogen zijn om die geweldige opdracht, Zijn Koningschap, te verspreiden naar mensen die Hem niet of

onvoldoende kennen. We hopen en bidden dat ook zij Gods liefde en vrede en geluk mogen ervaren en gevoed worden. Om dat te bekomen hebben wij weer een heel kerkelijk jaar om Zijn aanwezigheid in ons leven te ervaren. Het begint volgende week met de Advent als voorbereiding op Kerstmis. We vieren dan zijn eerste komst. Ondertussen werken we aan de uitbreiding van Jezus’ Rijk mee als we de kleine wereld om ons heen, die we elke dag tegenkomen, menselijker en Christelijker maken.

Pastor Karel Loodts

Laat het mes vallen

De tijd voor Kerstmis, de Advent, wil ons voorbereiden op de geboorte van de Heer Jezus Christus. Deze periode mag weer een nieuw begin zijn, een herbronning. Wat kun je doen als voorbereiding? De Advent is als een kleine Vastentijd. Men kan letten op wat je eet, op wat je bekijkt (op tv bijvoorbeeld of op de sociale media), je kunt letten op wat je zegt. Je zou wat meer kunnen bidden en de Bijbel lezen. Je kunt iets extra's doen voor een ander. Zijn er misschien mensen die je moet vergeven of waarmee je in spanning leeft?

Een voorbeeld. Enkele jaren geleden werd Napels getroffen door gewelddadige straatovervallen. Er kwamen zelfs messen aan te pas. De kardinaal van Napels (kardinaal Sepe) startte toen een project: "Lever je mes in". Hij schreef in een brief die overal gepubliceerd werd: "Open jullie handen! Laat de messen vallen die alleen bloed, dood en rouw verspreiden, die vriendschapsbanden doorsnijden en haat oproepen (...) Breng de wapens naar de Kerk, alle wapens die het leven bedreigen. Laat ze achter voor het altaar van Christus, de messen die jullie jeugd en jullie menselijke waardigheid besmetten." De

kardinaal nodigde in zijn brief de jongeren uit hun mes anoniem in een mandje voor het altaar te leggen. Verwachtte hij veel messen? "Al zijn het er maar vier of vijf" zei hij, "het is een teken dat er jongeren zijn die kiezen voor verandering. Het zou ook mooi zijn als iemand zijn drugs in het mandje zou gooien."

Ik hoop dat wij niet met getrokken messen tegenover elkaar staan, maar figuurlijk soms wel. Er zijn families waar spanningen zijn; burens die niet veel van elkaar kunnen verdragen (kijk maar eens naar het tv-programma 'De Rijdende Rechter'); er zijn zelfs gelovigen, Christenen, die het moeilijk hebben met elkaar. Ieder van ons mag zich de vraag stellen: als er voor het altaar een mandje zou staan, welk 'mes' zou ik er kunnen ingooien om straks goed Kerstmis te kunnen vieren?

De Heer Jezus wil ons helpen. Als we het Evangelie lezen wordt duidelijk dat Hij het Licht van de wereld is, de Verlosser en Geneesheer. De Heer wil ons genezen, misschien lichamelijk, maar zeker geestelijk, zodat wij als vrije en blijde mensen door het leven kunnen gaan. Jezus vraagt aan ons om een stap in geloof te zetten. We bereiden ons in de kerkelijke vieringen van de Advent voor op de geboorte van onze Verlosser die onze ogen opent voor Hem en voor elkaar. We ontmoeten Hem in gebed en de Sacramenten, bijzonder in de Heilige Communie. Hij helpt ons een nieuw begin te maken. Laten wij in gedachten alles wat oud is en 'scherp als een mes' op het altaar leggen. De Heer staat vóór ons en nodigt ons uit: Lever je mes in. Open jullie

handen! Laat de messen vallen die
vriendschapsbanden doorsnijden en
mensen kwetsen. Laat je wapens achter
voor het altaar van Christus en Hij zal je

genezen en jouw menselijke waardigheid
herstellen. God zij dank!
Pastoor Karel Loodts

Johannes

Johannes de Doper beeld in O.L.V.-ten-Poelkerk

**Johannes de Doper
verwijst naar
de Heer, het Lam**

Het is haast onvoorstelbaar en heel uniek: Jezus heeft amper drie jaar contact gehad met mensen en Hij is er in gelukt de wereld te veranderen. Als mensen met Jezus in contact kwamen, veranderden ze hun gedrag.

We mogen ons afvragen: hoe komt het dat de Heer zo succesvol was? Het antwoord vinden we in het Evangelie van komende zondag. De Heer was succesvol dankzij de voorafgaande inzet van Johannes de Doper. Johannes riep op tot bekering, tot zich afkeren van al wat slecht en zondig is. Vooral verwees Johannes naar de Heer zelf. In deze voorbereidingstijd op Kerstmis, de Advent, worden wij opgeroepen om (innerlijk) ons hart te bekeren, en (uiterlijk) ons te keren tot de Heer en daden van geloof te stellen. Zo geven we aan de Heer een plaats in deze wereld.

We moeten eerlijk zijn: tegenwoordig is er voor de Heer geen plaats in onze wereld-herberg. Het gevolg is dat er een schaduw en soms een zware duisternis ligt over de wereld en de mensen. We leven in een tijd die gekenmerkt wordt door onzekerheid. Hoe ziet de toekomst er uit? Als ik mensen spreek zeggen ze wel eens: “In wat voor wereld moeten onze kinderen en kleinkinderen opgroeien? Waar gaat het

naartoe?” Voor veel mensen is het Christendom wereldvreemd. Maar hoe meer het Christendom verdwijnt, hoe meer groeit de schaduw en de duisternis.

Op de adventskransen branden straks twee kaarsen die verkondigen dat het Licht van Jezus Christus de duisternis zal overwinnen. Hij komt met Kerstmis en we bereiden ons voor op Kerstmis, hét moment dat de Zoon van God in de wereld komt om alle duisternis te verdrijven. Johannes de Doper verwees naar de Heer: “Hij die na mij komt, is sterker dan ik (...) Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.” Vuur! Het vuur van de Heer is in staat om alle duisternis te verdrijven, ook in onze tijd. Ook vandaag vraagt Johannes van ons om ruimte te scheppen in ons leven voor de Heer. De Heer wil met Kerstmis ‘geboren worden’ in ons persoonlijk leven van alledag. De Heer zal ons ook “dopen met de Heilige Geest” want op eigen kracht kunnen we niet tot bekering komen. God schenkt ons een Helper, de Heilige Geest, Die in ons hart leeft en geduldig wacht om geactiveerd te worden.

Hier ligt een taak voor ieder van ons. Onze kinderen en kleinkinderen weten amper wie God en hoe God is. Ze weten amper wie Jezus Christus en Maria zijn. Aan het begin van mijn geloofsweg schaamde ik me om over het geloof te praten. Dus zweeg ik over het geloof en de Kerk, maar wij hebben allemaal een taak om te verkondigen wie en hoe God is. Wij, Christenen, moeten Johannessen worden en verwijzen naar Jezus Christus en zo leraars voor anderen worden. Dan zal de Heer ook in onze dagen succesvol zijn en vrede brengen.

Onze medemensen hebben het heel hard nodig om het Goede Nieuws te horen. Bijvoorbeeld: wanneer je door de Sahara trekt en je ontdekt een oase, dan zou het toch wel heel egoïstisch zijn als je tegen niemand zegt waar ze hun dorst kunnen lessen. Onze wereld lijkt op de Sahara, droog. Jezus Christus is de enige die in staat is om de dorst in het hart van mensen te lessen. En we vinden de Heer in het gebed en zeker ook in de Kerk. De Kerk is als een oase. We kunnen de mensen naar deze oase verwijzen om de Heer te vinden. Vele mensen voelen zich leeg en willen de leegte opvullen door geld en bezit, of erger:

alcohol, drugs of seks. Alle Christenen zouden als Johannes de Doper moeten zijn, want elke dag komen wij mensen tegen die God niet kennen en die hun geluk elders zoeken, tot schade van henzelf en van hun medemensen.

Mogen wij net als Johannes de Doper verwijzen naar de Heer door woorden en daden. Zo zal deze wereld veranderen waar het goed is om te wonen, ook voor de mensen, kinderen en kleinkinderen, die na ons komen.

Pastor Karel Loodts

Een duurzame liefdevolle relatie – Freddy Mercury

Brief aan de Filippienzen 4:4

In de wereld wil de reclame en de media ons wijsmaken dat de waarde van het leven bepaald wordt door hoe we er uit zien, de grootte van de tv, of de luxe van de auto waarmee we in de file staan. De zanger van de rockgroep Queen, Freddy Mercury (+1991), schreef in één van z'n laatste nummers: "Weet iemand waarom wij leven?" Ondanks het feit dat hij schatrijk was en heel veel fans had (waaronder ikzelf), gaf hij in een interview kort voor z'n dood toe dat hij wanhopig eenzaam was. Freddy Mercury zei: "Je kunt alles hebben in de wereld en toch eenzaam zijn. Succes heeft mij wereldberoemd gemaakt en me vele miljoenen opgeleverd, maar datgene wat we allemaal nodig hebben, heb ik niet: een duurzame liefdevolle relatie." Dat zei hij vlak voor z'n dood.

'Een duurzame liefdevolle relatie' hebben we allemaal nodig. Als Christen zijn we geroepen om liefdevol om te gaan met onze man of vrouw, kinderen en familie. Als Christen zijn we geroepen om ook liefdevol om te gaan met al onze medemensen. Maar we mogen beseffen dat geen enkele menselijke relatie volledig duurzaam en liefdevol is. Altijd ontbreekt er wel iets. Mensen zijn niet volmaakt.

Freddy Mercury kende de Heer Jezus blijkbaar niet. Gelukkig hebben wij de Heer

wél leren kennen. Wij kunnen ons in de Advent voorbereiden op Kerstmis en zo de Heer nog beter leren kennen, want Hij wil geboren worden in ons hart. Wij zijn geschapen om te leven in een duurzame liefdevolle relatie met Hem. De Heer wil heel graag met ieder van ons een relatie aangaan, een liefdesrelatie die tot over de grens van de dood heengaat, tot in eeuwigheid. Natuurlijk moet elke relatie gevoed worden. Hoe doe je dat?

De profeet Jesaja zegt het in deze adventstijd zo: "Kom, laten wij optrekken naar het huis van de Heer, Hij zal ons Zijn wegen wijzen en wij zullen Zijn paden bewandelen." Ja, de Heer Jezus Christus wil ons graag ontmoeten in elke Eucharistieviering, in het 'huis van de Heer', de kerk. Daar kunnen we ons leven laten verlichten door de Heer en daar wil Hij die duurzame liefdevolle relatie voeden. Laten wij zo optrekken naar Kerstmis. Dat kleine Kind in de kribbe wijst ons de weg. De levende God, Schepper van hemel en aarde, is met Kerstmis mens geworden om ons de weg te tonen naar echte vrede en liefde.

In de kerk kunnen we ons in deze adventstijd warmen aan de kaarsen van de adventskrans. Elke week een vlammeke meer, meer licht in deze duistere wereld. Eén moment van onoplettendheid, één zuchtje kan die vlammetjes uitblazen. God zal ze niet uitblazen, maar onze onverschilligheid wel. Laten wij werken aan de liefdevolle duurzame relatie met de Heer. Hij komt. We bereiden ons voor en geloven dat Hij komt in de Eucharistie, met Kerstmis en op het einde van ons leven. Ik wens u allen dan ook een vruchtbare adventsperiode.

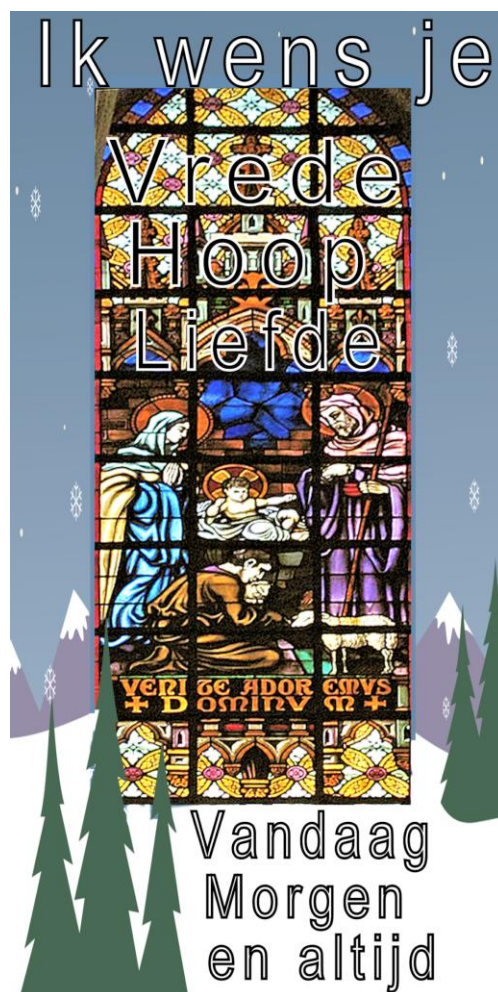
Pastor Karel Loodts

De mens wikt, God beschikt

Met glasraam O.L.V.-ten-Poelkerk

De mens wikt, maar God beschikt. Dit gebeurde ook in het leven van Jozef. Toe hij ontdekte dat Maria zwanger was dacht hij erover om in stilte van Haar te scheiden. Er staat geschreven: “Terwijl Jozef dit overwoog...”. Het geloof betekent dat je moet nadenken, overwegen, en uiteindelijk een keuze maken. Gelukkig hebben menselijke overwegingen niet het laatste woord. God heeft een plan, een idee met zijn schepping en met ieder van ons persoonlijk. Wie luistert naar de Heer Jezus Christus, wie zich laat leiden door wat Hij wil, is veilig bij God en is meer dan ‘menselijk’ bezig. De Heer inspireert ons dan. Jozef nam zijn verantwoordelijkheid en zo werkte hij mee aan Gods plan voor de mensen.

In deze Adventstijd kunnen we onze antenne, beter: onszelf, ook richten op Maria. Zij draagt Jezus in haar schoot. Trouwens heel ons leven is als een Advent, een tijd van verwachting op het definitieve moment waarop we de Heer voor altijd zullen ontmoeten. Als Katholiek Christen worden we uitgenodigd om zelfs alle dagen – als een Advent – verbonden met Maria te leven. We zullen dan Jezus Christus ontmoeten: in dit leven, met Kerstmis en later in de eeuwigheid. De beste manier om Kerstmis voor te bereiden is gewoon

omgaan met Maria, in liefde, in gebed, in gelovig vertrouwen. Over een week zien we in het stalletje de kribbe met het Kind Jezus. Hij is het beste bewijs van Gods liefde voor ons. God zoekt ons op en bemint ons. Jezus verkondigt vanaf het kribje in Bethlehem tot aan zijn Hemelvaart een Boodschap van hoop en liefde en vrede. Hij is de garantie dat we dat ooit ten volle zullen verwerven.

Reeds vanaf het Oude Testament hoopten de mensen op Gods reddend ingrijpen in de geschiedenis. De profeten keken naar de verre toekomst, en zeiden dat eens de Messias zou komen Die alles goed zou maken. Wij weten dat Hij gekomen is op die eerste

Kerstmis, en wij bereiden ons voor op Zijn komst over een week met Kerstmis. Maar wat zien we in deze tijd? Kerstmis wordt ontdaan van zijn Christelijke en gelovige inhoud. Men zegt dat Jezus een Joodse man is, niet de Christus, niet de Messias, niet de Zoon van God die uit de Hemel neerdaalde om liefde en vrede te brengen, gerechtigheid en vergeving. Daarom verbinden we ons in gebed met Jozef en Maria, en steunen op God om met al onze ‘menselijke’ krachten te strijden tegen die vorm van ongelooft.

De devotie tot Maria is de beste garantie om het geloof staande te houden. Maria is – zoals de Heilige Alfonsus de Liguori zegt –

“een haven voor bedreigde zielen in de storm, het herstel van onze rampen, de troost van ongelukkigen en de blijdschap van de zieken”. Nemen we ook een voorbeeld aan Sint Jozef. De mens wikt, maar God beschikt. Elke stap die Jozef zet is weloverwogen en in overeenstemming

met Gods plan. De Heilige Jozef is een voorbeeld voor allen die hun leven en werk combineren met het geloof. Zo wordt God de ‘Immanuel’, God-met-ons, in Jezus, in de Kerk, in ons geweten en in ons dagelijks leven, in ons doen en laten.

Pastor Karel Loodts

Kindje kwijt

Heeft u het ooit meegemaakt? Een kennis van mij wel: de kerststal gezet en... het Kindje Jezus kwijt. Nergens te vinden. Misschien het jaar daarvoor per ongeluk opgezogen met de stofzuiger, samen met de dennennaalden? Spijtig, maar het kerstdiner gaat door met elke keer de opmerking van familie en vrienden: “Hee, waar is het Kindje Jezus?” Inderdaad, zonder Kindje Jezus klopt de kerststal niet. Zonder Kindje Jezus klopt Kerstmis niet. Met Kerstmis vieren we de geboorte van Gods Zoon die mens wordt in de tijd. Jezus Christus is onze Verlosser en Kerstmis is het begin van onze verlossing. Maar wat zien we? Heel de wereld viert Kerstmis, maar op vele plaatsen zonder Kindje Jezus. Bijna heel West-Europa is het Kindje kwijt! Wat zien we dan? Dan wordt een samenleving kwetsbaar en slachtoffer van materialisme en ook egoïsme. “Alles moet kunnen” zegt men dan, behalve Kerk en God en Jezus Christus. Wie Jezus Christus niet kent of vergeet of verliest wordt kwetsbaar,

onrustig, onzeker, twijfelend, bang voor de toekomst. Er is crisis: oorlog in Oekraïne, stijgende brandstofprijzen en boodschappen, het inflatiespook, maar de fundamenteelste crisis is de geloofscrisis. Als Hemelse zekerheden wankelen wordt de toekomst onzeker. Onze samenleving is het Kindje kwijt.

Gelukkig is de Heer niet ver weg. God werd geboren in de tijd als een Klein Kindje om dicht bij ons te kunnen zijn. Ik hoop dat veel mensen, vooral jonge mensen, mogen aanvoelen dat er meer is dan geld, carrière, sport en spel, iPhones en voorbijgaande relaties. Ik hoop en bid dat ze het Kindje mogen zoeken en vinden. Zonder het Kindje zijn de kerststal en Kerstmis onvolledig. Zonder Jezus Christus is het leven onvolledig. Want Vrede is een Persoon, Jezus Christus, Degene die het leven zinvol maakt, liefdevol, vreugdevol, vredevol. Hopelijk zijn er in deze Kerstdagen mensen die het Kindje vinden, terugvinden misschien. Misschien tijdens een moment van stilte te midden van de drukte; misschien door een verzuchting om liefde en vrede, door verdriet en eenzaamheid heen. Als ze het Kindje vinden, dan wordt Kerstmis zoals God het bedoeld heeft en dan wordt het een ‘Zalige’ Kerstmis en straks een Gezegend Nieuw Jaar.

Pastor Karel Loodts

Achteruit en vooruit

Op het eind van het jaar kijken we achteruit. Hoe was het jaar? We denken aan negatieve dingen: leed bij onszelf of dierbaren (het leed dat dierbaren treft is vaak pijnlijker), aan mensen die gestorven zijn (uw eigen ereijken Joris Hardiquet), aan de oorlog in Oekraïne en de gevolgen daar en hier. We denken ook aan positieve dingen en dat is ook voor iedereen verschillend. Als Christen weten we dat God een 'Vader' is. Als God 'onze' Vader is, zijn we broers en zussen van elkaar en geroepen om met elkaar mee te leven en elkaar te helpen.

In de kerk gaat het in deze tijd over herders en het Kind Jezus. De herders wisten dat het Kind geen gewoon kind was, maar de Messias, Degene die mensen zou bevrijden uit hun zonden, Degene die nieuw leven zou brengen. Hoe brengt Hij nieuw leven? Dóór mensen! Wij mogen onze handen, voeten en stem positief gebruiken. Op 1 januari vieren we Maria, Moeder van God. Aan het Kruis heeft Jezus zijn Moeder aan zijn beste vriend Johannes gegeven: "Ziedaar, uw Moeder." Door het doopsel

zijn wij ook bevriend met Jezus en dus zegt Hij ook tot ons: "Ziedaar uw Moeder." Maria wil ons helpen. Oud- en nieuwjaar is een scharniermoment en we krijgen de kans om samen een nieuw begin te maken, een nieuwe start, een gelovige start.

Een aantal jaren geleden lokte een Amerikaanse dominee gelovigen naar de kerk. Onder de gelovigen verlootte hij een auto en een motor. Om precies te zijn: een nagelnieuwe Chrysler van 13.000 en een Harley Davidson van 7.000 dollar. In een interview zei de dominee

dat de auto en de Harley bedoeld zijn om minder trouwe kerkgangers naar de kerk te lokken. Ik wil niemand lokken, maar ik hoop dat mensen in zichzelf aanvoelen dat het goed is om de Heer te ontmoeten in de kerk. Ik vraag de Heer dat we diep in ons hart mogen aanvoelen dat Hij bij ons is, wat er ook zal gebeuren. Want wie bidt is niet bang voor de toekomst.

In het nieuwe jaar mogen we ook verwachtingen hebben. Als we die op voorspraak van Maria bij de Heer brengen kan Hij ze zegenen. Misschien hoopt u de lotto te winnen (ik weet niet of God zoiets zegent). Anderen hebben verwachtingen rond kinderen en kleinkinderen en we hopen allemaal op een wereld waar vrede is, liefde, verdraagzaamheid en geen uitsluiting van mensen (ik verwacht dat de Heer zoiets zegent). Persoonlijk hoop ik: dat we als Christen kunnen bijdragen aan een samenleving die minder hard is, hartelijker, dat de Blijde Boodschap opnieuw mag aanslaan in onze

samenleving, dat we als gelovige mensen elkaars leven mogen verrijken en gelukkig maken, dat we de Heer kunnen danken voor de dingen die Hij in onze parochie mogelijk maakt.

We weten niet wat de toekomst brengt. Wat we wel kunnen doen is elke zondag weer vieren dat we een Vader in de Hemel hebben, dat we een Grote Broer hebben, Jezus, die van ons houdt en Zichzelf een heel jaar aan ons geeft in de Communie als voedsel voor onderweg, dat we een Moeder hebben, Maria, die met ons meegaat in goede en kwade dagen, en dat we elkaar hebben. Als we dat beseffen zijn we rijk. Vanuit die rijkdom mogen we delen. Zoals

Maria. Maria heeft altijd met vertrouwen naar de toekomst gekeken. Ze vertrouwde erop dat God voor Haar zou zorgen wat er ook zou gebeuren. Het is een houding die toelaat dat God grote dingen kan doen. Laten wij aan het begin van het nieuwe jaar het voorbeeld van Maria volgen, maar ook gaan aan de hand van Maria, onze Moeder in de Hemel.

Ik kan geen auto of Harley Davidson verloten, maar er zijn grotere dingen die het materiële overstijgen, oneindig ver overstijgen. Vanuit deze gedachte wens ik u allen een zegenrijk 2023.

Pastor Karel Loodts